

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 703/2021
29.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца, АА из ..., кога заступа Тихомир Димковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“, Зрењанин, ради поништаја анекса уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1464/20 од 17.11.2020. године, у седници одржаној 29.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1464/20 од 17.11.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 834/18 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, поништен је као незаконит анекс уговора о правима и обавезама запосленог на неодређено време бр. .. који је код туженог заведен под пословним бројем .. од 22.08.2018. године и обавезан тужени да тужиоца распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, стеченом знању и радном искуству. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади штету на име мање исплаћене зараде за период од 11.09.2018. до 30.11.2018.године у месечним износима са законском затезном каматом ближе наведеним у овом ставу изреке, као и са припадајућим доприносима за ПИО осигурање на терет запосленог у укупном износу од 111.539,09 динара, и на терет послодавца у укупном износу од 95.604,91 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1464/20 од 17.11.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Зрењанину посл.бр. П1 834/18 од 20.02.2019.године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоца распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, стеченом знању и радном искуству и у том делу тужба одбацује. Ставом другим изреке, у преосталом делу одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу и ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужилац је тражио да се поништи као незаконит Анекс уговора о правима и обавезама запосленог на неодређено време бр. .., који је код туженог заведен под бројем .. од 22.08.2018 .године, а којим је тужени распоредио тужиоца на послове Тужилац је тужбом тражио и да се тужени обавезе да га распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, стеченом знању и радном искуству, као и накнаду штете на име мање исплаћене зараде за период од 11.09.2018. до 30.11.2018.године.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона, па како вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Одлука о трошковима поступка из става другог изреке донета је применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, имајући у виду неуспех ревидента у овом поступку.

**Председник већа-судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић